

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 105.330 van 28 maart 2002
in de zaak A. 113.758/VII-25.241**

In zake : de particuliere opvanginstelling BABY NURSERY,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. WEYERS,
kantoor houdende te BEVEREN,
Vrasenestraat 19/8

tegen :

KIND & GEZIN,
dat woonplaats kiest bij
advocaten W. RASSCHAERT en S. VERBOUWE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
M. Thirylaan 200.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de particuliere opvanginstelling BABY NURSERY op 5 december 2001 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "het besluit van Kind & Gezin dd. 12.10.2001 (lees: 26 september 2001) (...), waarbij het hoger beroep, ingediend door de verzoekster tegen de beslissing van 20.07.2001 van Kind & Gezin, Provinciale afdeling Antwerpen, waarbij het attest van toezicht tot uitbating van een kinderdagverblijf werd ingetrokken (wordt verworpen), en waarbij de beslissing van de Provinciale afdeling Antwerpen door de Centrale Administratie, werd bevestigd";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 4 februari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 februari 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. BUYTAERT die, loco advocaat J. WEYERS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat W. RASSCHAERT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur J. STE-VENS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partij op 7 februari 2002 een stuk aan de Raad van State heeft toegestuurd, getiteld "Memorie van wederantwoord"; dat een dergelijk stuk niet is voorzien in het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, en derhalve uit de debatten moet worden geweerd;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede schorsingsvoorwaarde betreft, dat het verzoekschrift geen uiteenzetting desbetreffend bevat; dat het in dit verband niet de taak van de Raad van State is om zelf te gaan zoeken of, bijvoorbeeld de uiteenzetting van de middelen, geen gegevens bevat die het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zouden kunnen staven; dat het verzoekschrift niet voldoet aan het vormvoorschrift neergelegd in artikel 8, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig maart tweeduizend en twee, door :

de H.	R. STEVENS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

R. STEVENS.